

Denne definition adskiller sig fra den hidtil anvendte definition i de danske affaldsregler. Ved gennemførelsen af direktivet vil direktivets definition af affald af elektrisk og elektronisk udstyr blive fulgt. For imidlertid lettere at kunne foretage tilpasninger af listen over kategorier af udstyr, som er omfattet af de danske regler, vil listen blive indarbejdet i den bekendtgørelse, der gennemfører direktivet.

Definitionen i direktivet på producenter og importører, samt definitionen på affald fra husholdninger adskiller sig fra den gængse danske definition, hvorfor det er fundet nødvendigt at medtage definitionerne i selve loven.

Det bemærkes, at mens affald fra husholdninger udtrykkeligt defineres i bestemmelsen, er affald fra erhverv alt det affald, som falder udenfor definitionen af husholdningsaffald.

Definitionen på producenter og importører gælder uanset hvilken salgsmetode, der anvendes, herunder fjernsalg og e-handel.

Den, der udelukkende bidrager med finansiering eller handler i henhold til en finansieringsordning, anses ikke som producent eller importør, medmindre han optræder som producent eller importør i den under 1)-3) anførte betydning.

Efter direktivet er affald fra erhverv kun omfattet af reglerne for husholdningsaffald, hvis det både med hensyn til art og mængde svarer til affald fra husholdninger. Det vurderes, at direktivets sondring kan være vanskelig at håndtere i praksis. Dette skyldes, at det, når affaldet er indsamlet, er umuligt at afgøre om eksempelvis en computer eller en lyskilde stammer fra en husholdning eller en erhvervsvirksomhed eller en institution, og i de to sidstnævnte tilfælde om bortskaffelsen er sket som led i en større eller mindre mængde. Desuden er det for producenter og importører, hvor omfanget af deres forpligtelse beregnes på salgstidspunktet, umuligt at forudse fra hvem og under hvilke omstændigheder udstyret vil blive afleveret til affaldshåndtering adskillige år senere. For at undgå at denne usikkerhed af nogle producenter og importører kan blive misbrugt til at unddrage sig deres finansieringsansvar, og at den dermed kan virke undergravende for opbakningen til det af producenter og importører oprettede system.

Direktivet tager imidlertid ikke stilling til, hvorledes medlemsstaterne skal forholde sig overfor sådanne praktiske vanskeligheder med implementeringen, herunder om medlemsstaterne kan fravige direktivets sondring mellem husholdninger og erhverv. For at muliggøre fastsættelse af en anden sondring, hvis dette problem skulle opstå, indføres en hjemmel i § 9 i,

stk. 2. Bestemmelsen tænkes anvendt efter indstilling fra den systemansvarlige organisation og tænkes ikke nødvendigvis anvendt på samtlige typer af affald fra elektrisk og elektronisk udstyr. Inden hjemmelen eventuelt udnyttes, vil Miljøministeriet tage spørgsmålet op overfor EU-Kommissionen, f.eks. i den arbejdsgruppe i Kommission, som drøfter implementeringen af dette direktiv.

Ad § 9 j

Med § 9 j pålægges producenter og importører en handlepligt samt pligten til at afholde de hermed forbundne omkostninger i forhold til nyt affald af elektrisk og elektronisk udstyr, uanset om affaldet stammer fra husholdninger eller erhverv. Som udgangspunkt omfatter pligten udstyr, som den pågældende producent eller importør selv har markedsført, men pligten kan også opfyldes gennem hel eller delvis tilbagebetaling af tilsvarende udstyr fra andre producenter eller importører. Desuden kan producenter og importører, jf. stk. 2, betale sig fra forpligtelsen gennem en kollektiv ordning, som løfter forpligtelsen på de tilsluttede virksomheders vegne.

Ad § 9 k

Af § 9 k, stk. 1, fremgår det – i overensstemmelse med direktivet – at producenter og importører i forhold til nyt affald fra husholdninger har pligt til at stille individuel sikkerhed for de fremtidige behandlingsomkostninger, og at denne individuelle sikkerhedsstillelse kan opfyldes gennem deltagelse i en passende kollektiv ordning. Desuden kan der fastsættes regler om, hvem der kan kræve sikkerhedsstillelsen udbetalt og under hvilke omstændigheder udbetalingen kan ske.

Ved vurderingen af hvilken størrelse en individuel sikkerhed skal have, vil der skulle tages udgangspunkt i de kendte eller forventede omkostninger til affaldsbehandling af bestemte former for udstyr. Sikkerhedsstillelsen skal løbende justeres, således at yderligere markedsførte produkter øger kravet til sikkerhedsstillelse, hvorimod dokumentation for hvilke mængder affald producenten for egen regning har foranstaltet håndteringen af, reducerer kravet til sikkerhedsstillelse. Sikkerhedsstillelsen bør således til enhver tid svare til de fremtidige omkostninger ved affaldsbehandling af det udstyr, som producenten eller importøren har markedsført, men som endnu ikke er blevet til affald. Da behandlingsomkostninger varierer, er det ikke muligt præcist at beskrive hvilken størrelse, sikkerheden skal have. Sikkerheden vil være virksomhedens bidrag til de fremtidige omkostninger ved oparbejdning af affaldet af de udstyr, virksomheden har markedsført